

АВ ІМО РЕСТОРЕ

СПЕЦВИПУСК
травень 2020

**У цьому
випуску:**

**-До 75 –річчя
Великої Пе-
ремоги**

1

2

**-Ветерани
нашого райо-
ну**

3

-

- Діти війни

4

ЕСТАФЕТА ПАМ'ЯТІ

До 75-річчя Великої Перемоги

Ветерани нашого району

Чигирев Герман Александрович
Капітан мед. Служби 514 батальона
аеродромного обслуговування, 13 гв.
Авіадивізіон 25 воєд. армії
1 Український фронт

Кривен Анна Васильєвна
Капітан медичинської служби
57 армія
Степовий фронт

Курбатов Владимир Григорьевич
Лейтенант. Командир взводу
Разведчиков 64 стрелкового корпуса
57 армия

Заиченко Валентина
Елисеєвна, зв'язистка

Карабанова Лідія Васильєвна
Ст. сержант-медсестра зв'язогоспіталь
№3013 Степовий фронт

Нисулані Егор Петрович
Младший сержант 89 стрелковой
дивизии, 69 армия.
Степовий фронт

Левченко Іван Яковлевич
Наводчик минометной батареи 184
Гв. стрелковой полк 62Г в. стр. див.
Степовий фронт

Горбатенко Ніна Фелорівна
Медсестра, 307 медсанбат,
299 Харьковская стрелковая
дивизия, 53 армия.
Степовий фронт

**75 річниця Великої
Перемоги**

**Пам'ятаємо!
Пишаємося!**

Ліна Костенко

Мій перший вірш написаний в окопі,
на тій сипкій од вибухів стіні,
коли згубило зорі в гороскопі
моє дитинство, вб'єте на війні.

Лилась пожежі вулканічна лава.
Горіла хата. Ніч здавалась днем.
І захлинулась наша переправа
через Дніпро – водою і вогнем.

Гула земля. Сусідський плакав хлопчик.
Хрестилась баба, і кінчався хліб.
Двигтів отой вузесенький окопчик,
де дві сім'ї тулились кілька діб.

О перший біль тих не дитячих вражень,
який він слід на серці залиша!
Як невимовне віршами не скажеш,
чи не німою зробиться душа?!

Це вже було ні зайчиком, ні вовком –
кривавий світ, обвуглена зоря! –
а я писала мало не осколком
великі букви, щойно з букваря, –

той перший віршик, притулившись скраю,
щоб присвітила поночі війна.
Який він був, я вже не пам'ятаю.
Снаряд упав – осипалась стіна.

Танкіст

Сніги! Не сніги, а ріллі,
Наорані смертю за мить.
І хлопець – одне вугілля –
Біля танка свого лежить.

Руку підняв до неба.
Крик занімів на вустах.
Бо жити б йому ще треба
В незайманих десь містах,

Ще б чути довкола себе
Той гомін прекрасних міст.
Бунтуючи, зняв до неба
Чорний кулак танкіст.

І руки його обгорілі
Не хочуть такого кінця!
І зуби аж сяють білі
На спаленій масці лица!

Бо то ж недомріяна мрія,
То ж вірність його комусь –
Напис на танку біліс:

«Жди –
я вернусь!».

Естафета пам'яті Ми нащадки переможців

Лист ветерану

Вітаю Вас, шановні ветерани Другої світової війни!

Хочу зазначити, що я дуже рада, адже вже минуло 75 років з того пам'ятного травня 1945 року, а ми й досі не забуваємо подвиг визволителів, який, напевно, назавжди закарбується в нашій пам'яті як приклад самовідданого служіння своєму народу. Відчуваю, як мені бракує слів, щоб передати свою безмежну вдячність за те, як ви ризикуючи своїм життям, кожному мить знаходились під обстрілом, проте йшли без упину, борючись за свою рідну Батьківщину, майбутнє своїх нащадків. Ви були ще зовсім діти, які нещодавно вийшли зі шкільних парт, але змогли об'єднатися заради неньки - України, узяти до мирних рук жахливу зброю.

Такі жертви різних за національностями, релігією людей слугували лише одній священній меті – захистити й порятувати від нацистських загарбників свою одну-єдину, спільну для всіх Вітчизну.

Холоне всередині, коли думаєш, як самовіддано ви воювали до останньої краплі крові навіть за клопоть рідної землі.

Мій прадід теж боровся за наше світле майбутнє. Його, зразкового сім'янина, забрали на фронт у тридцятирічному віці. На жаль, моєму родичу назавжди судилося не постаріти, адже він положив свою голову за Україну, не доживши всього за один день до святої Перемоги.

Саме вам, воїнам-визволителям, солдатським удовам, усім тим, хто піднімав країну з руїн після війни, низький уклін, адже саме завдяки вам моє покоління може насолоджуватися миром і спокійно спати вночі. Нехай щастя, добробут і злагода живуть у Ваших серцях, хай це світле травневе свято й мої щирі побажання додадуть.

Вам міцного здоров'я й снаги жити далі й радіти чистому небу над головою разом із нами.

Вічна Вам слава, ветерани!

Українець Юлія 10-Б клас